

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 204.985 van 9 juni 2010
in de zaak A. 196.674/IX-6218.**

In zake: Moghadam TOURAJ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Soenen
kantoor houdend te Gent
Kortrijksesteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van artikel 18 van de beslissing van 26 april 2010 van de gemeenteraad van de stad Gent waarbij de politieverordening Gentse Feesten 2010 wordt vastgesteld.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 juni 2010, om 11.30 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno Soenen, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Hendrick Vermeire, die loco advocaat Patrick Devers verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De gemeenteraad van de stad Gent keurt op 26 april 2010 de politieverordening Gentse Feesten 2010 goed. Artikel 18 voorziet in een verbod tot het verkopen en aanbieden van alcoholhoudende dranken tussen 1 uur 's nachts en 9 uur 's morgens voor verkooppunten en bedelingspunten andere dan horecazaken binnen de Gentse-Feestenzone en de zogenaamde randzone GF.

IV. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

5. Wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, schrijft te dezen het artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State voor dat de vordering een uiteenzetting bevat van de feiten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Terzake zet verzoeker in zijn vordering uiteen dat hij een nachtwinkel uitbaat in de zone bedoeld in de bestreden bepaling, dat hij een aanzienlijk economisch verlies zal lijden, dat hij in juli 2009 voor 3.039,89 euro alcohol heeft aangekocht, wat tien keer meer is dan in andere maanden, dat dit in causaal verband staat met de periode van de Gentse Feesten, waarin hij procentueel tien keer meer alcohol verkoopt dan anders, dat hij zijn inkomsten “voornamelijk” uit de verkoop van alcohol haalt, dat die verkoop “cruciaal” is voor de rendabiliteit van de onderneming en een beperking van de verkoop van alcohol zijn “grootste bron van inkomsten” zou doen opdrogen.

6. Verwerende partij werpt in de nota onder meer tegen:

“Verzoeker brengt noch cijfers van de omzet van de handel die hij voert naar voor, noch enig beeld op de jaarlijkse of kwartaalcijfers van de onderneming.

Verzoeker brengt enkel een soort lijst naar voor waarin de aankopen van alcohol bij warenhuis Colruyt zijn weergegeven voor de maanden mei - juni - juli 2009. [...]

Het is voor verweerster niet controleerbaar wat de beweerde invloed van de kwestieuze reglementering op de rentabiliteit van de onderneming is.

Geen enkel gegeven over rentabiliteit, jaaromzet, edm wordt meegedeeld”.

7. Voorafgaand aan verzoeker vroegen vijf andere uitbaters van nachtwinkels de schorsing van de thans bestreden bepaling. Ook zij deden als moeilijk te herstellen ernstig nadeel het risico gelden van een aanzienlijk economisch verlies.

Hun vordering werd verworpen bij arrest nr. 204.582 van 1 juni 2010 omdat zij in gebreke bleven de inkomsten die zij verwachtten te zullen derven zelfs maar zeer voorlopig te ramen, en omdat zij evenmin enige informatie verschaften omtrent hun andere inkomsten en hun financiële draagkracht. De Raad oordeelde het in die omstandigheden niet mogelijk het aangevoerde nadeel als ernstig, laat staan nog als moeilijk herstelbaar, te beschouwen.

8. Zoals verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk toegeeft, waren zowel dit verzoekschrift als het arrest nr. 204.582 hem bekend vooraleer hij de voorliggende vordering instelde.

Niettemin bevat ook verzoekers verzoekschrift geen voorlopige raming van de inkomsten die hij verwacht te zullen derven doordat hij tijdens de Gentse Feesten slechts tot 1 uur ’s nachts alcoholische dranken mag verkopen. Al

wat hij in dat verband in zijn verzoekschrift kwijt wil, is dat hij, in 2009, in de maand van de Gentse Feesten tien keer meer alcohol heeft aangekocht dan in de andere maanden. Welk (netto-)inkomen hij daarmee in 2009 tijdens de nachtelijke uren na 1 uur realiseerde -inkomen dat hij thans dreigt te mislopen-, wordt niet meegedeeld.

Overigens is het ernstig en moeilijk herstelbaar karakter van het nadeel niet uitsluitend afhankelijk van de hoogte van de gederfde inkomsten, maar is het mee te beoordelen in het licht van de globale financiële situatie van de betrokkene. Bekeken tegen die achtergrond is het goed mogelijk dat een identiek financieel nadeel voor de ene verzoekende partij als ernstig en moeilijk te herstellen moet worden beschouwd, terwijl dat voor een andere niet het geval is.

Evenwel komt verzoeker er ook op dat punt niet toe, het arrest nr. 204.582 ten spijt, de nodige concrete en verifieerbare informatie betreffende zijn andere inkomsten en zijn financiële draagkracht bij te brengen.

9. In de gegeven omstandigheden vermag de Raad van State niet zich een voldoende nauwkeurige voorstelling te vormen van de impact van het aangevochten verbod op de (financiële) situatie van verzoeker teneinde het aangevoerde nadeel als ernstig en moeilijk herstelbaar te kunnen kwalificeren.

De tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 juni 2010, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust